pag. 134.

Sääred sängije seawad,
Põlved põhkuje poewad,
Labajalad woodeie.
Hõiskan muude õlle peale,
Karjun teiste kalja peale,
Wingun teiste wiina peale!
Ei ole kodu kedagi,
Ei ole majas midagi:
Pere sõi pädaka juuri,
Lapsed männi ladwakeisi.
Mina hõiskan, miks ei hõiska?
Raha mul raksub rätikussa,
Tibu, tillerdab pihussa!

7

#

Mis wiga Wirus elada,
Wiru kuuskede wilussa,
Harju tammede tagassa?
Wee puudu, wilja küla,
Lead sõõmata lihawad,
Kanad kuketa munewad,
Aned isata auuwad,
Naised paksud paarimata!
Mehed seal mütsata mürawad,
Naised tantsiwad tanuta,
Poisid pooli saabarteta!

8

pag. 135.

Tuas ümberwaadates nääme üht naljakad pikajuustega mahedat weikslast wanameest, sinine wasknuppudega randkamson seljas, kalspüksid jalas, puu pöörake püksi nupu asemel, toorest elaja nahast kingad ehk pastlad jalas, waskedega püibunosu suus, mida ta ühe kitse naha wasta omale ~~oli~~ olla wahetanud, kääs on tal tubaka taela ja tulenau kot, mida ta trulli aeab ja kalitsasse topib. Teiste laulud, trillid ja trallid on waiksemaks jäänud ja torupillimees näitab ka oma mokki puhkawat. Seal võtab naljakas wanamees, kes ilmwäsimata süasaadik oli wanaaegseid naljajuttusid oma nooremehe põlvest puhunud, pulma isa kääst pakutawa õllekannu wastu, artub torupillimehe ette ja hakkab jalga mahalüies laulma:

„Õlle wahust hõiskan õnne,
Hõiskan õnne, raksan röömu,
Kuulutan kullamat aega,
Natukesta naljatuisi
Õn ja õlut hõiskab õhtul,
Hõiskab õhtul pilla palla!
Täna hõiskan õlle pidu
Lustilugu lööriteller
Homme tuleb orjamine,
Ülehomme koormamine!

#